Scara la cer

Un fir de paianjen
Atârna de tavan.
Exact deasupra patului meu.

În fiecare zi observ
Cum se lasa tot mai jos.
Mi se trimite si
Scara la cer - zic,

Mi se arunca de sus.

Desi am slabit îngrozitor de mult
Sunt doar fantoma celui ce am fost
Ma gândesc ca trupul meu
Este totusi prea greu
Pentru scara asta delicata.

- Suflete, ia-o tu înainte.
Pâs! Pâs!